

/Program/

/středa 17. 3. 2010/

MUMRAJ! 8.30 / DK Horní Valy
ANNA aneb Hlad těla a duše
(Jana Mířková a kol.)
DS POD MASKOU,
Žďár nad Sázavou

MUMRAJ! 9.30 / DK Horní Valy
Osiřelý západ
(Martin McDonagh)
Dramaťák Gymnázia Šlapanice
HOBBLÍK 17.00 / DK Horní Valy
Uděláte mně to znova?
(Laurent Ruquier)

HOBBLÍK 20.15 / DK Horní Valy
Muž sedmi sester
(Havlíček, Laser, Šubrtová)
DS Břetislav, Břeclav

/čtvrtek 18. 3. 2010/

MUMRAJ! 8.30 / DK Horní Valy
Šípková (Daniel Kollman)
Ds Štěk, Opava

MUMRAJ! 10.00 / DK Horní Valy
Muzikanti (Patrick Marber)
LDO ZUŠ Františka Jílka, Brno

HOBBLÍK 17.00 / DK Horní Valy
Hexenschuss (John Graham)
Ochotnické divadlo Boskovice
při TJ Sokol Boskovice

HOBBLÍK 21.00 / DK Horní Valy
Ostře sledované vlaky
(Bohumil Hrabal)
OS Divadelní studio Dialog II. Brno

/pátek 19. 3. 2010/

MUMRAJ! 8.30 / DK Horní Valy
Veselé paničky Windsorské
(William Shakespeare)
Divadlo Bedřicha Kaněry při
OA Břeclav

HOBBLÍK 17.00 / DK Horní Valy
Osm žen (Klára Havráňková)
Divadlo Stodola, Jiřkovice
HOBBLÍK 21.00 / DK Horní Valy
Kvartet (Eduardo Rovner)
Divadlo PRKNO, Veverská
Bítýška

/sobota 20. 3. 2010/

HOBBLÍK 13.00 / DK Horní Valy
Julie umírá každou noc
(F. S. Inčlán)
Divadlo BLIC, Ostrožská Nová
Ves

Nesoutěžní představení – host
přehlídky

16.00 / DK Horní Valy
**Svadební omáčka a k temu
nevjescino kolen**
DS Šáchor, Zohor, Slovensko
19.00 Vyhlášení cen přehlídek H&M!

/sobota 20.3.2010 /

11.00 / kavárna DK
Naši miláši aneb intenzivní
workshop pro spřátelené divadelní
soubory

MUMRAJ!
&
HOBBLÍK

Draží návštěvníci , účinkující a poroto,
v druhém divadelním dnu vám nabídneme, kromě
barvitého obsahu Zpravodaje, bohatý výběr ze čtyř divadel-
ních představení. V tomto čísle vás jistě zaujmou velmi poutavé
reflexe/recenze ze dne předchozího a také si dovolím doporučit
mou oblíbenou reklamu z první republiky, která na vás čeká na
poslední straně. Nově a netradičně jsme pojali rubriku Lidé,
o kterých se nemluví. Spoustu dalších informací, fotek a také
elektronickou verzi zpravodaje naleznete na interneto-
vých stránkách www.hobblik-mumraj.cz. Dále
můžete svlažit rtíky ve výborném čaji nebo
kávě z naší čajovny. Doprovodné téma
T.G.M., které na nás dýchá jak z
letošní výzdoby, tak i Zpravodaje,
vám doplní kulturní zážitek.
Za celou redakci přeji
příjemnou zábavu!
Kolovrátková
Eva

VIII. ROČNÍK

ZPRAVODAJ

PŘEHLÍDEK AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ
KULTURNÍ DŮM HODONÍN/ČTVRTEK /18. 3. 2010 /2. ČÍSLO

/Masaryk v čase/

zdroj: Muzeum T.G.M. (13 let)

Kateřina Turečková

/Bilance dne/

Zpravodaj:

No toto! První číslo vyšlo. Náš tým se překonal, Zpravodaj vyšel takřka bez zpoždění. Místrí v Repressu byli rychlí a sešíváčky pracovaly bezchybně.

Změna:

Jménem všech bych chtěla poděkovat Domu kultury za stravenky, bez kterých bychom to asi ve zdraví nepřežili.

Moderní technika:

Mělo to jít hladce s takovým množstvím notebooků. Ale jedna prodlužka asi nestačí.

Přípravy:

Není na co si stěžovat. Vše v klidu a míru.

Chyba:

Pozor. Příprava čaje během představení není možná. Konvice hlučí.

/Co nás rozesmálo/

„Když má nárok na Alzheimeru, tak ať si neschovává věci.“

„Kdyby si mu nevystřelila mozek, mohla ses ho teď zeptat.“

„Pardon, já jsem si vás nevšimla. Nemám oči na zádech, zatím.“

„Chvilama se to zacpe, jako když upír nasaje špeky.“

„Neposlouchala jsem, ale všechno jsem slyšela.“

„Váš zadek je tak nádherný, že byste si ho zasloužila mít vepředu.“

„Život je tak trapný, bože, jako uprnutí u soulože.“

„Odebereme moč, to je základ.“ „Tak já se vám tady pane doktore klidně vymočím.“

„Týýý jo, to je proud, to by záviděl každý prostaták.“

„Já jsem král světa.“ „Ty seš tak král sýrů, vole.“

/Okem diváka/

Jen co jsme opustily místa diváků, vydaly jsme se do davu pátrat po vhodném adeptovi, který by nám poskytl rozhovor týkající se právě zhlédnutého představení Muž sedmi sester v provedení divadelního souboru Břetislav, Břeclav. Nakonec se naší vyvolenou stala mladá sympatická paní, která nám ochotně odpovídala.

Splnilo právě zhlédnuté představení vaše očekávání?

Ano, opravdu jsem se bavila. Hra naprosto splnila má očekávání.

Co se týče humoru ve hře, nepřipadal vám moc tvrdý?

Ne, naopak, hra byla v moderním duchu a opravdu mě ničím neurážela.

Která postava vám byla nejsympatičtější?

Žena Božena (smích). Se svou rolí se herečka poprala opravdu výborně. Byla rázná a především svá, moc mě pobavila.

Navštívili jste již někdy v minulosti Hobblik ?

Ne, letos tu jsme tu poprvé, ale pokud bude v budoucnu příležitost, opět tento festival rádi navštívíme.

A otázka nakonec – kterou z postav v této hře byste si chtěla zahrát?

Matku – tu bych snad ještě zvládla.

/Za stolem s lidmi, o kterých se nemluví/

V minulých letech jsme dělali rozhovory s lidmi, kteří jsou všem na očích. Nyní se ale zaměříme na ty, kteří jsou v pozadí celé akce, ale bez kterých by se přehlídka neobešla.

Dnes jsem položila pár otázek paní šatnářce Lence. Zjistit její jméno a přesvědčit ji k rozhovoru bylo trochu složitější, avšak nakonec se povedlo.

Dobrý den. Mohla bych vám položit pár otázek?

No ne, já vám nic neřeknu! Já nic nevím!

Bude to opravdu rychlé a stručné, slibuji. Tož co už teď mám dělat. Tak dobře.

Díváte se i vy na představení?

Bohužel, nedívám. Nemám na to čas.

Jak vnímáte atmosféru Hobbliku z vašeho pohledu šatnářky?

No, já osobně jsem na Hobbliku poprvé, nejde, abych to tu nějak zhodnotila. Ale každopádně si myslím, že to je dobrá věc.

Chtěla byste sama někdy stát na prknech, která znamenají svět?

Tak to určitě ne! Já nejsem žádná herečka! Jedině tak doma, to jo, to máte pravdu. Ale jinak opravdu ne.

Poslední otázka. Kolik máte v šatně věšáků?

Věšáků? No, asi tak 300 v každé šatně.

/REFLEXE/

/ANNA aneb Hlad těla a duše/

/M/DS POD MASKOU/

Jako první, tedy s určitou výhodou i nevýhodou, se nám letos představil divadelní soubor DS Pod maskou ze Žďáru nad Sázavou se svou hrou Anna aneb hlad těla a duše. Hra je příběhem mladé ženy, kterou můžeme kdykoli potkat na ulici. Jde o ztvárnění problému bulimie a celkové poruchy osobnosti.

Z hlediště přichází žena, která usedá na židli uprostřed jeviště, kolem se začnou pohybovat postavy, dvě černé a dvě bílé. Postavy představují její dvě já, která mezi sebou neustále bojují. Anna chce být nejlepší a být všemi milována. Příběh postupně graduje tím, že všechny čtyři postavy ji omotají stuhami a těmi ji ovládají jako loutku. Anna je pouhou loutkou, se kterou si pohrávají její dvě já. Anna se snaží z tohoto zajetí vymanit. Ze začátku se jí to nedaří, později si ale uvědomí, že nejde o oddělení rozdílných povah, právě naopak. Pochopí, že nejšťastnější bude, když je spřátelí. Anna tedy nakonec vychází z tohoto boje jako vítěz. Symbol svého utrpení, stuhy, vhodí zpět do hlediště a sama se tam také vrací.

Ve hře bylo mnoho pohybových prvků, které někdy mohou až trochu rušit, celkově však hra působila velmi příjemně a sympaticky. Určitě se u tohoto představení člověk musí zamyslet.

Líbilo se mi celkové zpracování tohoto námětu, který je dnes bohužel velmi běžný. Velice zajímavě

těž působilo kostýmové zpracování, které se do hry přesně hodilo. Představení je ztvárněním skutečného příběhu, přesto však některé scény působily spíše uměle, než věrohodně. Otázkou je, zda si to diváci uvědomili, nebo se nechali jen strhnout uměleckým dojmem.

/REFLEXE/

/Osiřelý západ/

/M/ Dramaták Gymnázia Šlapanice/

Hru Osiřelý západ nám předvedl Dramatický kroužek z Gymnázia Šlapanice. Inscenace je adaptací díla Martina McDonagha a je o velké nenávisti dvou sester, které si už od mala dělaly naschvály a nevycházely spolu zrovna nejlépe.

Rejpavá Katy zabila otce, jen za malou urážku, že má hrozné vlasy. Wendy, lakomá sestra, tají celou vraždu jen kvůli penězům po otci. Ale jednou se Wendy před seržantem a alkoholikem Ronem prořekne. Ten se z toho všeho zblázní a potom se utopí. Ještě před tím napíše ale sestrám dopis, s prosbou aby se už nehádaly, pošle ho po tiché Lindě, která ho má ráda. Ale to on netušil. Na památku utonulého seržanta se rozhodnou, že si sednou a při hře karet si vše vyříkají. Předbíhají se, co která udělala té druhé a navzájem si odpouštějí. Katy ale udělala Wendy něco hrozného, uštíhla jejímu psovi uši. Wendy se velice rozčílila a nedokáže sestře odpustit. Vezme revolver a nakonec Katy zastřelí se slovy: „Tak, byla nabitá.“

Celé představení sršelo urážkami a nadávkami, byly použity i vulgarismy. Sem tam se mezi sestrami objevila i nějaká rvačka.

Celkově na mě hra zapůsobila velmi dobře. Právě při jednoduchosti kulis působily velmi dobré energetické herecké výkony, ale ještě lépe by vynikly v komornější prostředí.

Pro tento soubor to byla již třetí repríza, a jak sami herci řekli, bylo to absurdní drama. Proto se nedivíme, že někteří z nás některé scény nepochopily.

/REFLEXE/

/Uděláte mně to znova?/

/H/DS Svatopluk Hodonín/

Hned po příchodu a následném netrpělivém čekání na zahájení představení diváka okamžitě upoutá bohatá scéna s překvapivým množstvím sladěných kulis a zároveň nevy-slovenou otázkou: jak se proboha dokáží herci vyrovnat s tolika překážkami? Odpověď přichází záhy a ukázka obratnosti herců s ní.

Česká premiéra francouzské hry *Uděláte mně to znova?* začíná poněkud nenápadně. Na scénu vstupuje sympatický chirurg Jouvence, který je nucen přijmout náhradu za svou nemocnou sekretářku. Mladá, chytrá a atraktivní Claudine se své role chopí rychle a s vervou, což je proti srsti neuvěřitelně žárlivé manželce zmiňovaného chirurga. Děj se začíná komplikovat, jakmile vyjde najevo, že rádoby sekretářka je ve skutečnosti redaktorkou prestižního časopisu a jejím jediným cílem je napsat článek z chirurgického prostředí,

který má být otisknut na titulní straně. Velice neočekávaně se však Claudine do přitažlivého doktora zamiluje a tím se s kariérou reportérky zároveň loučí. Vrcholem hry je smrt slavné herečky madam X, načež přijde i bolestivý rozchod Jouvence a Claudine.

Celou hru provázely typické ženské intriky, o humor se starala se svými pikantními a ostře upřímnými poznámkami především osmdesátiletá madam Carnot, která chirurgii považuje za výplň svého volného času.

Představení mě nadchlo svižným stupňováním napětí, začátek plynul lehce a konec se nesl v prudce dramatickém duchu. Ocenila bych, že ze začátku herci působí jako naprosto cizí lidé, postupem času si však divák jejich charakterly osvojí a ke konci má pocit, že se s nimi téměř důvěrně zná. Také mě pobavil nadhled, s jakým ženské postavy braly svou roli a jakou legraci si ze sebe dokázaly udělat. Z představení dle mého názoru číselo přirozené herectví.

Jediná věcí, kterou bych snad vytkla, byly poněkud velké mezery mezi jednotlivými scénami, což si však soubor „vyžehlil“ poutavou hudbou. Tímto se dostávám k poněkud úsměvnému bodu, kdy bych ráda zmínila zajímavou neshodu v názorech mezi námi amatéry a odbornou porotou. Věci, které bych já dosadila v žebříčku hodnot na první místa, porotci shodili do hlubin nejčernějších. A nejdůležitější nakonec. Ačkoliv se v jistých ohledech názory odborné poroty lišily, diváci odcházeli s hřejivým pocitem upřímného pobavení.

/REFLEXE/

/Muž sedmi sester/

/H/ DS Břetislav, Břeclav/

Popisek ke hře každému téměř vyrazil dech: erotická komedie pro dospělé. Mnoho z nás se pohupovalo mezi obavami a očekáváním. Napětí sálalo z každého diváka, upřeně hledícího k oponě. Začala hra, která zanechala následky na každém z nás.

První minuty nás seznámily se třemi kamarády. Povolání měli prostá: učitel tělocviku, realitní makléř, doktor. Každý z nich hledal ve svém stereotypním životě alespoň trochu světlého místa. Jejich vtípky, kterými si zlepšovali náladu, byly téměř vyčerpány. Posledním bodem jejich pobavení měl být velkolepý plán. Eticky nepřijatelný způsob zábavy pod vedením Emila Škvora, jednoho z nich. Měl souložit se sedmi sestrami, které jsou pod vedením své matky v místní pěvecké skupině. Kamarádi vymysleli spletitý plán, jak chytře vyzrát nad sestrami a hlavně jejich matkou, aby se nic nedozvěděla. Každá sestra byla odlišná svým charakterem. Tereza - nejstarší sestra s potřebou se osamostatnit vyhledáním zaměstnání, Lída - beznadějná zlodějka čokolád, Zdenka - lesba, Božena - duchovní naivka, Cilka - nevyléčitelný hypochondr, Slávka - neodhodlaná sebevražedkyně, a Milena - srdce plné ideálů.

Emil postupně za pomoci svých kamarádů přelstí všechny sestry. Sám své vlastní hře podlehe a začne ji nevládat, což vypozerují jeho kamarádi. Vymyslí na něho lest. Emil dostane dopis s informací o těhotenství všech sedmi sester. Hra nakonec skončí tragicky a dá se říci i hloupě, tedy alespoň pro Emila. Po hodinovém smíchu nastane naprostý zlom, který vyděsí celý sál. Někteří ho nevnímají tak hluboce. Mnoho z nás si začalo uvědomovat ohavnost činu Emila a jeho kamarádů. Jeho využívání a znehodnocování všech žen, nejen sedmi

sester. Sestry byly prakticky obrazem naší společnosti. Diváci se zhlédli v mnoha situacích, až to některé dohnalo téměř k slzám.

Celé představení bylo příjemně podbarveno hudbou. Jednoduchá scéna umocňovala všednost situací. Představení neuvěřitelně rychle odsýpalo. Mnoho diváků ani nezaznamenalo, že kousek, který shlédli, byl necelé dvě hodiny dlouhý. I přes šokující konec, vulgární výrazy a ožehavá témata bylo hodoninským publikem divadlo přijato kladně.

Kateřina Turečková

/Ptáme se za vás/ /Co nám na sebe soubory práskly/

Neznáte soubory, které letos účinkují na přehlídce? A co byste o nich chtěli vědět? Vsadíme se, že nějaké zajímavosti. Divadelní soubory vám letos přiblížíme z trochu jiných úhlů než obvykle. Nedožvíte se, jak dlouho soubor působí, ani kolik má celkem účinkujících. Zato se určitě pobavíte u otázek a odpovědí, které nejsou zcela běžné. Každý den se zde dočtete novou zajímavost o všech souborech, které se vám představí v rámci naší přehlídky.

Jak vznikl název vašeho divadelního souboru?

DS POD MASKOU, ŽĎÁR NAD SÁZAVOU:

Název vznikl jako metafora lidského jednání a konání, které nikdy není bezdůvodné, ale je často skryté.

DS ŠTEK, OPAVA:

Hledali jsme krátký, úderný název, který souvisí s divadlem.

DIVADLO BEDŘICHA KANĚRY, BŘECLAV:

Nejdříve jsme si říkali Uprdekoudel, což vystihovalo vše. Jakmile jsme se poprvé představili veřejnosti, bylo nám jasné, že název musíme změnit. Profesor Bedřich Kaněra učil na naší škole a vedl i divadelní soubor a je nám ctí, že jsme mohli jeho jméno použít ve svém názvu.

LDO ZUŠ FRANTIŠKA JÍLKA, BRNO:

Podle školského zákona jsme Základní umělecká škola Františka Jílka Brno, představení připravil Literárně dramatický obor.

DS BŘETISLAV, BŘECLAV:

To je přísně tajné, ale bylo to v roce 1924.

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ DIVADELNÍ STUDIO DIALOG II, BRNO:

Vymyslela ho naše bývalá umělecká vedoucí. Divadlo je především o dialogu mezi lidmi.

DRAMATICKÝ KROUŽEK GYMNÁZIA ŠLAPANICE:

My máme jméno? Asi jo. Asi jsme ho teda společně vymysleli.

/Ptáme se za vás/

/O souborech/

/DS Pod maskou, Žďár nad Sázavou/

Pro dnešní druhé číslo Zpravodaje jsem se rozhodla vyzpovídat divadelní soubor DS Pod maskou ze Žďáru nad Sázavou.

Jak dlouho již váš soubor působí?

Činnost našeho souboru započala asi před sedmi lety, z původních členů souboru však zůstaly už jen tři dívky, ostatní jsou dnes již na vysokých školách. Musíme se pochlubit, že některá z děvčat byla přijata na konzervatoř, na což jsme velmi pyšní.

Proč jste zvolili takový námět vaší hry?

Byli jsme osloveni občanským sdružením Anabell Brno. Jedná se o sdružení, které pomáhá ženám, které trpí poruchou osobnosti, tedy poruchami příjmu jídla. Požádali nás, abychom toto téma zpracovali do divadelní hry. Děvčata si hru vytvořila v podstatě sama.

Opravdu? Takže si i role „rozdaly“ sami?

Ony se vlastně střídají, žádná nechce hrát jen jednu roli. Chtějí si vyzkoušet všechny. Je to tak i lepší, jde potom se hrou více pracovat a i herečky mají větší možnosti, mohou si vyzkoušet hrát jednak hlavní roli, ale i dobré a zlé já.

Jak se vám tady v Hodoníně hrálo?

Trochu nás namíchlo uvedení naší hry, naše hra byla představena jako komedie z plastického prostředí, to ale není pravda. Naštěstí to dopadlo dobře. Také děvčata měla trochu problém s prostorem. Hra je dělaná spíše na menší jeviště. Ale jinak se nám hrálo dobře. Jsme spokojené se svým výkonem a těšíme se na další chystané ročníky.

/Jing a Jang/

Všichni dobře víme, že bez protikladů to v životě nejde. Co by byla voda bez ohně a oheň bez vzduchu, bouře bez deště a vítr bez listí. Tak to v životě chodí a chodit bude to i dále, ať chceme nebo ne. Odpovídat nám nebudou jedinci, ale skupiny, nováčci a ostřílení borci z řad redaktorů.

Zelenáči:

Jak byste hodnotili zdejší pracovní morálku?

Veteráni:

Ještě nevím, co přijde. Zatím vládne optimismus. Co nevíme, na to se zeptáme a naše otázky jsou zodpovězeny, ještě než otázku dopovíme.

Poklidná. Což nebývá zvykem. Morálka se ještě neprojevila, ale čekáme s nadějí

Chodíte do divadla i mimo tuto přehlídku?

Takže samozřejmě divadlo navštěvujeme, někteří z nás jsou i jeho součástí. A dokonce máme i předplatné, například do Slováckého divadla.

No abychom pravdu řekli. Pokud nám je někdo vrazí hned pod nos tak ano. Některí z nás mají také permanentky. Doposud nepoužité.

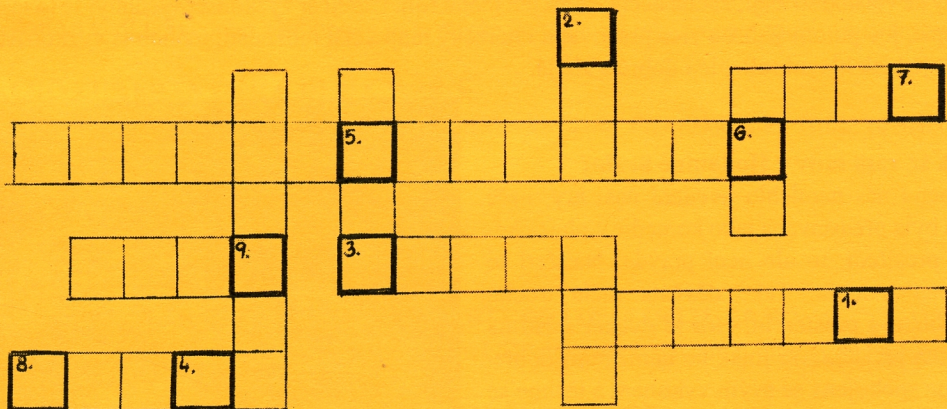
Ovoce nebo zelenina?

Ovoce z Lenina. Některí jen ovoce a zelenina.

Čokoláda! A možná i trocha zeleniny. Nebo moc zeleniny a samozřejmě bez čokolády.

Markéta Podivínská

/Tajenka/

Československo, erb, kopa, erb, hon, Alice, radnice, mor, most, Morava, Tatra, Olga

/Hvězdy první republiky, které stále nehasnou/ /Rozporuplná osobnost komika s depresemi/

Zdroje: <http://www.csfd.cz/herci/1445-burian-vlasta/>
http://cs.wikipedia.org/wiki/Soubor:Vlast_Burian.JPG

Zajímavostí je, že Vlasta Burian byl nejlépe placeným hercem u nás. Zatímco jiní z jeho filmových kolegů dostali za roli kolem 10 tisíc, Burianovi platili za roli až 100 tisíc. Burian stavěl své herectví na improvizaci. Byl známý svým lidovým nekomplikovaným humorem, svou schopností okamžité reakce. Také vládl neskutečnými pohybovými schopnostmi. Svě kolegy neustále překvapoval změnami ve scénáři, který málo kdy respektoval. Jakoby toho nebylo málo, dokázal imitovat zvířata a zvuky tak, že by mu každý záviděl.

Na veřejnosti zábavný společník trpěl v soukromí maniodepresivními stavy. Často se chlubil svým majetkem, po válce byl však pronásledován a vězněn, majetek mu byl zabaven. To Buriana hodně změnilo. Posledních několik let jeho života směl hrávat, měl však již podlomené zdraví. Poslední představení života odehrál se zápallem plic. Nakonec zemřel doma na plicní embolii. Jeho žena zemřela o devět týdnů později. Údajně na jeho hrobě.

Vlasta Burian (1881 – 1962), právem přezdívaný Král komiků, byl nejznámějším prvorepublikovým divadelní i filmovým hercem. Vztah k divadlu získal v dětství a již před 1. světovou válkou vystupoval ve vedlejších rolích ve velkých divadlech a také v kabaretech. Válka na čas jeho divadelní činnost ukončila, avšak po ní jeho popularita rostla závratným tempem.

Roku 1925 založil vlastní divadlo – Divadlo Vlasty Buriana (dnes Divadlo komedie). Divadlu se dařilo a Burian v něm vybudoval i vlastní kino „Vlasta“, v němž promítal filmy, ve kterých sám vystupoval, nebo jiné komedie.

Jak již bylo řečeno, Vlasta Burian točil i filmy. V letech 1923 – 1956 účinkoval ve 4 němých a v 36 zvukových filmech. Většina z jeho známých filmů (Ducháček to zařídí, Anton Špelec ostrostřelec, Když Burian Prášil, ad.) se vysílá dodnes jsou v oblibě všech generací.

<http://www.vlastaburian.webz.cz/burian.html>

/Ze zákulisí/

Středa byla dnem klidu, vše šlo jako po másle. Drobná zaváhání do toho nepočítám. To, že někdo není spokojen se svým obědem nebo mu neštymují uzávěrky, přece není důvod k panice.

Poněkud monotónní den zpestřilo hned několik skutečností. Moderní technika, která měla zjednodušit celý průběh, byla pro místní elektrickou síť velkým oříškem. Nezvládla to. Byli jsme zachráněni udatným princem na bílém koni v podobě místního správce. A tím mu srdečně děkujeme!

To jsem se zatím nezmínila o samém začátku dne. Šéfredaktorka takticky vyřešila problém pozdních příchodů dnešní mládeže. Začátek celé akce nahlásila o půl hodiny dříve s tím, že všichni dojdou pozdě. Ostatně jako vždy. Ale co se nestalo? No... nestalo, všichni došli včas.

Dalším, ale už příjemným vyrušením byl příchod dvojí večere. Jak už jsem se zmiňovala v minulém čísle. Komunikace, komunikace a ještě jednou komunikace. Někdo nevyřídil naší náhradní „mamči“, že večeri zajistí ta původní a jediná. A tak byly hody. Spousta jídla, masa, sladkostí, zdravé zeleninky, ovoce a tak dále a tak dále. Za zmínku také stojí jablečný závin rovnou z trouby (díky, mámo č. 2).

Jo a pozor! Závěrem jsem chtěla říct všem zaměstnancům, povoláním, nepovoláním, návštěvníkům, hercům, dramatikům, studentům, že čaj se v průběhu představení nevaří! KONVICE HLUČÍ a to je nepřijemné, velmi!

Markéta Podivínská

/DRBY PO HODONÍNSKU/

Hodonínem otrásla děsivá zpráva! Tak děsivá, že jen při pomýšlení na to padám v mdloby. Jakoby se zde zastavil život poté, co policie informovala o hrůzném zločinu spáchaném na historické vrbě Hodoňance. No hus, dámy a pánové. Vyložene. Obyvatelům přímo vyrazil dech pohled na tento cenný symbol, který byl přímo zdevastován. Jeho listy byly téměř z poloviny otrhány a jejich rozcupované zbytky se bezvládně povalovaly u paty jeho kmene, aniž by projevovaly sebemenší známky života.

A nyní fakt ze všech nejhorší. **Tento zruďný čin spáchaly ručičky sotva desetiletých a dosud bezúhonných dětí.** To, co zprvu vypadalo jako nevinná dětská hra, se následně zvrhlo v těžký vandalismus. „Bylo to zkrátka příšerné. Vyšla jsem na balkón a uviděla ty zhovadilé děti jak bezcitně šhubou listy z naší milované Hodoňanky!“ popisuje traumatizující zážitek obyvatelka blízkého činžovního domu. „Nechte ji být, vy hyeny! křičela jsem se slzou v oku, ale ty děti se jen kysele usmály a pokračovaly v devastaci. Není nic horšího než pohled na děti zkažené počítači a krváky v televizích. Ještě nikdy jsem neviděla v tak mladém obličejí tolik zloby. Ti haranti patří za mříže, to vám povídám!“ pokračovala milá starší paní, které bylo dáno celé scéně přihlížet. „Jakmile jsem se trochu vzpamatovala z toho hrozného šoku, tak jsem pochopitelně ihned zavolala policii,“ vyličila nám zdrcená divačka fakta o celé situaci.

Malí vandalové byli poté okamžitě eskortováni do nápravného zařízení, ve kterém budou čekat na proces za vandalismus a ničení matičky země. **Smradi malí!**

Filip Vykoukal

/Anketa/

Jsmo na divadelním festivalu, zajímalo mě tedy, co si lidé představí pod „divadelními“ pojmy *forbína*, *deus-ex-machina* a *commedia dell'arte* a zda vědí, co to znamená. Zde jsou jejich odpovědi:

Kateřina Turečková, 17, Kyjov:

1. Netuším, co to je.
2. Potřebovali bychom takovou *deus ex machinu* v současnosti pro naši celou společnost. Chce to revoluci s bohem v zádech!
3. Mně se tento druh divadla hrozně líbí, protože herci jsou ustálení ve svých charakterech, takže nevzniká takový ten hnus, když princezna v dalším představení hraje bankovního lupiče. I když z druhé stránky, nevidíš žádný vývoj, což je také chyba, že ano.

Kateřina Nováková, 25, Hodonín:

1. Místo před oponou?
2. Když je potřeba ukončit hru a normálním způsobem to nejde, tak se použije zásah boží.
3. To je stará italská improvizovaná komedie, například *Sluha dvou pánů*, kde jsou tři typy postav - staří, milenci a ostatní běžní lidé.

Klára Miková, 27, Hodonín:

1. Předscéna. Dělal ji Voskovec a Werich.
2. Bůh ze stroje, víc si nevybavím.
3. Tak to nevím.

1. Forbína - většina slovníků ji jednoduše vysvětluje jako předscénu. Jak vznikla? Dle slov pana Wericha: „Když jsme hráli poprvé (a mysleli si, že naposledy) *Vest pocket revue*, utrhly se špagáty, na kterých visely kulisy. Proto nás vystrčili před oponu a řekli, že musíme lidi nějak zabavit. A tak vznikla první forbína.“

2. Deus-ex-machina neboli „bůh ze stroje“ je způsob, kterým antičtí dramatici řešili zdánlivě neřešitelnou situaci, do které se dostal hlavní hrdina. V takovém momentě byl na jeviště prostřednictvím mechanického zařízení spuštěn nějaký bůh a situaci rozřešil. Tento princip byl zaveden v 5. století př. n. l. řeckým dramatikem Sofoklem, který mimo jiné obohatil divadlo i o třetího herce.

3. Commedia dell'arte znamená přeloženo z italštiny "komedie profesionálních herců". Jde o druh improvizovaného divadla barokní Itálie. Největšího rozmachu dosahovalo v 16. a 17. století. Je založeno na pevných ustálených charakterech postav a improvizaci. Existovaly typy, které se objevovaly v každém představení, měly vždy vlastní masku, takže je diváci hned poznali. Postavy byly rozdělené do tří základních kategorií: *vecchi* - staří mužové bránící mladým v lásce (např. *Pantalone*); *innamorati* - milenci, kteří nenosili masky, na scénu přicházeli v předem jasných párech a po různých peripetiích a trápení jsou na konci hry konečně spolu; *zahni* - sluhové, které najal jeden z pánů (např. *Brighella*, *Harlekýn*, *Kolombína*).

Před vystoupením se dohodla osnova (zápletka, závěr), které se všichni drželi, ale samotné dialogy byly dílem herců přímo na jevišti.

/Automobilizmus za první republiky/

V době zvané první republika měla naše země nemalý podíl na vývoji a výrobě osobních automobilů. V Československu fungovalo velké množství světově uznávaných automobilových závodů: Škoda, Waltr, Tatra, Praga...

Škoda (1895)

Dva cyklisté, mechanik V. Laurin a knihkupec V. Klement, se rozhodli založit podnik na výrobu jízdních kol. Roku 1899 tedy vznikla světově známá továrna Laurin & Klement. Vyrábí první model automobilu: Voiturette A; tento automobil se stal trhákem. Za 1. světové války byl podnik součástí válečné výroby. Po válce vyráběl kromě osobních vozidel i nákladní a letecké motory. Roku 1925 došlo ke spojení se strojírenským podnikem Škoda. Skončila tedy značka Laurin & Klement a začala Škoda (Mladá Boleslav). Od roku 1923 vyráběla Škoda luxusní vozy špičkové španělské firmy Hispano – Suiza.

Praga (1909)

Dalším známým výrobním závodem byla Praga, majitelem tohoto závodu se stala 1. ledna 1909 Českomoravská strojírna. V roce 1912 Praga startovala se třemi vozy nového typu Grand v Alpské soutěži. Všechny dojezy bez závad a jeden i bez trestných bodů. Jeho čestná cena přinesla značce Praga evropský věhlas. Významný byl i rok 1913, Praga uvedla na trh malý, levný vůz Alfa.

Walter (1898)

Továrna začala v Praze na Smíchově výrobou jízdních kol a motocyklů. V roce 1907 byl zavržen řemenový převod a továrna se stala se průkopníkem použití válečkového řetězu pohánějícího zadní kolo. Rok na to začala výrobu oblíbených tříkolek s pákovým řízením. Závod také proslul výrobou malých čtyřválcových automobilů a výrobou leteckých motorů. Letecké

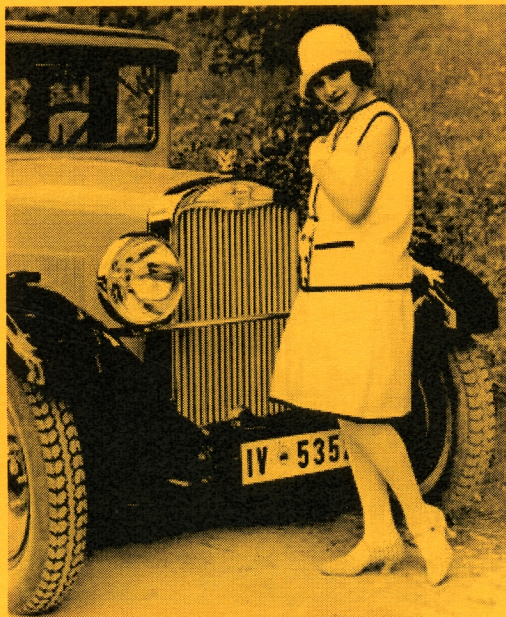
motory Walter vyráběla v licenci dokonce i britská firma Rolls – Royce.

Wikov (1918)

Firma vznikla sloučením dvou prostějovských firem Wichterle a Kovářik. Vozy měly vysokou technickou úroveň. V roce 1931 na Pražském autosalonu vyvolal aerodynamický vůz této značky senzaci. Byl však příliš nadčasový, a tak bylo vyrobeno jen několik kusů, nedochoval se žádný. Před 2. světovou válkou byl závod největším výrobcem zemědělských strojů.

Tatra Kopřivnice (1850)

Byla založena Ignácem Šustalem, který roku 1850 vyrobil první bryčku a v roce 1853 založil továrnu na výrobu kočárů. Značka Tatra byla zavedena roku 1920. Továrna byla známá aerodynamikou vozů a vyráběla také železniční vagóny.

/Co o Masarykovi možná ještě nevíte/

Nejčastěji užíval Masaryk pro cestování železniční přepravu. Už při překonávání trasy Praha – Londýn volil raději pohodlí vagónů, i když jeho syn Jan Masaryk již v této době létal letadlem. Jedna z železničních tras vedla až do jeho sídla v Lánech. V den jeho osmdesátých narozenin byl uveden do provozu jeho soukromý salónní vůz, který představoval skutečnou evropskou špičku ve výrobě osobních železničních vozů. Tento vůz doprovázel Masaryka na jeho poslední cestě.

Ve svých 65 letech se Masaryk naučil v Ženevě na doporučení svého lékaře jezdit na koni. Prezidentovým nejoblíbenějším koněm byl Hektor, světlý hnědouš s hvězdou na čele. Masaryk často říkával: „Když si sednu na Hektora, je to, jako když vklouznu do starých bot.“ Jeho projížďky trvaly mnoho hodin a často při nich řešil státnické problémy. Nebyly však vždycky idylické a občas dokonce z koně spadl.

V Masarykově veřejném životě však hrály velkou roli i automobily. „Namísto drahé ekvipáže, zvolil jsem automobil jako dopravní prostředek nový a demokratický...“, prohlásil prezident Masaryk v prosinci 1918, když se rozhodl použít pro svoji triumfální jízdu Prahou (po návratu z exilu) automobil Laurin & Klement. Po nástupu do funkce používal automobily výhradně domácích výrobců.

Bára Albrechtová

/O autorovi/

/Sedm dní a sedm sester/

Skandální prvotina Muž sedmi sester od Jaroslava Havlíčka se stala námětem stejnojmenné divadelní hry, kterou na festivalu představil Divadelní soubor Břetislav. V moderní podobě se jedná o černou komedii ze současnosti, ve které se hlavní představitel pokusí svést sedm sester během sedmi dnů a získat tak bezmezný obdiv kamarádů.

Zvláštností je, že poprvé byl tento román vydán v roce 1999, ačkoliv byl napsán už v roce 1928. Důvodem bylo množství erotických scén v knize, kvůli kterým ji nakladatelství odmítla vydat z obavy před narušením společenské morálky.

Havlíček zde vyobrazuje ženu značně nelichotivě, ve vztahu mezi ženou a mužem neexistuje citová rovina. Někteří odborníci říkají, že existuje spojení mezi tímto groteskním dílem a Havlíčkovým pohledem na manželství a na ženy vůbec. Ženu vidí jako symbol spoutanosti a likvidace muže a všechny ženy podle něj žijí pouze ve stereotypu a jednoduše bezmyšlenkovitě naplňují svou roli.

zdroj: www.kfbz.cz

Hraběte R. Keglevicha-Buzina
sílicí živná moučka

DEMOTOGEN

je jediným úspěchem korunovaným prostředkem **proti hubenosti**, bezchuť, nervositě, bledniče, migréně, chudokrevnosti, plodí za krátký čas pěknou otýlost těla, dámám skvostná ňadra, zvyšuje váhu těla za 6 neděl o 20 kg., slouží výborně odrostlým i dětem obojího pohlaví, je lékaři skvěle doporučeno. Mnohokrát vyznamenán, tak ku př. cenou »grand prix Paris 1903«. Všimněte si důkladně názvu »Demotogen«, jenž zák. je chráněn. Krabice stojí **sl. 1.25**. Zasilá ústř. sklad

E. J. BALZARA ve Vídni III., Hauptstr. 50.

K dostání v Praze v lékárně B. Fragnera, Ma'á S rana č. 16.

Reformové hřebílko

„přítel zvířat“.

jest bez vší pochyby nejlepší hřebílko, jehož užívání stojí nejméně. Kartáč ušetří se co nejvíce, kůži, ani sejemnější, nikterak se neublíží, ani neucitlivější zvíře se ni doč. málo nespokojuje, prach, špína a vlasy odstraň se rychle a důkladně. Nepatrné vynalo-

žení síly. Zuby se neucpou. Čistí se samo. Cena za kus K 2.40. — Proti zaslaní obnosu K 2.80, franko. Na dobrou K 3.—, 3 kusy K 6.—, 6 kusů K 11.—. Porto zvlášť.

Autom. hromadný lapáč

na krysy 4 K, na myši 2 K, lapá bez dohlídky až 40 kusů za noc, nezanech. čich a sám od sebe se ličí. Lapáč na šváby »Eclipse« nachytá tisíc švábů a rusů za jednu noc à 2 K. Všude nejlepší. úsp. Zásyliky dobírkou.

M. Feitb, Vidoň VII., Mariahilferstr. 38.

Kdo pravidelně používá „Fecolin“ místo mydla, dosáhne mlad a krásy.

Před upotřeb.

Po upotřebení.

Miliony dam

upotřebují „FEEOLIN“.

Zeptejte se svého lékaře, zdali není „Fecolin“ nejlepší kosmetikum pro pleť, vlasy a zuby.

Nejúčinnější obličej a nejošklivější ruce nabudou hned aristokratické jemnosti i tvaru používáním „Fecolinu“.

„Fecolin“ jest anglické mydlo, vyrobené z 42 nejzdravotlivějších a nejčistších bylin. Zaručujeme, že na dale vrásky a záhyby obličeje, uhy, neštovíčky, červenost nosu atd. po upotřebení „Fecolinu“ beze stopy zmizí.

„Fecolin“ jest nejlepší prostředek pro čištění vlasů, pro péstání vlasů a krásení vlasů, zamezuje padání vlasů, lysou hlavu a nemocné hlavy. „Fecolin“ jest také nejproziřetější a nejlepší prostředek k čištění zubů. Kdo „Fecolinu“ pravidelně místo mydla používá, zůstane mladý a hezký. Zavazujeme se, že peníze hned vrátíme každému, kdo nebude s „Fecolinem“ úplně spokojen. Cena kusu K. 1.—, 3 kusů 2.50, 6 kusů K. 4, 12 kusů K. 7, porto při 1 kuse 20 hal., o 3 kusů výše 60 h. Na dobrou 60 h. více. Zasilá gener. sklad M. FEITB, Vidoň, VII., Mariahilferstr. 38, I. posch.

Zavazujeme se, že peníze vrátíme hned každému, kdo nebude s „Fecolinem“ úplně spokojen.

Pro stíženě průtrži.

C. k. výs. průřez

pás průtržní

bez pára, bez kov. součástí, a pneumatickým tliskem.

Jediný, skutečně nejdokonalší průtržní pás, který se při nošení ani nedít, a který lze ve dne i v noci bez nejmenšího nepohodlí nositi, takže jest stížený průtrž každého obtěžování prost. **Pneumatický pás** jest posunovací, velmi lehký, nezrušitelný a nepotřebuje nikdy správký. Tento přípravek se každému tělu, a jest jediný, který svému úkolu dorazí yhoví. Jest co nejlepší doporučen mnohými vynikajícími lékaři a upotřebuje se většinou v celnějších nemocnicích v Evropě. Ceny: Jednostranný K 14.—, dvoustranný K 20.—.

Přibojednání buďž udán objem páne, dále zdali jedno- nebo dvoustranný, jak velká kýla, ku př. jako hořelí, slepičí nebo husí vejce atd. Výměna nejochotněji připustná. Zaslá na dobírku anebo proti předem zaslanému obnosu M. FEITB, Vidoň VII., Mariahilferstr. 38.

Muž sedmi sester / DS Břetislav Břeclav

Marcel Janík

/Redakce/

Šéfredaktor: Eva Kolovrátková, **redaktoři:** Kristina Kolovrátková, Bára Albrechtová, Adéla Podivínská, Kateřina Burianová, Vendula Blahová, Nikola Jakubová, Kateřina Omelková, Filip Vykoukal, Jakub Ambrozek, Dominika Floriánová, Tereza Valvodová, Aneta Nováková, Markéta Podivínská, **grafika:** Veronika Hrabcová, Eva Kolovrátková, Jarmila Smolová, Petra Durnová, Alice Horáková, **výtvarná úprava:** Markéta Podivínská, **korektura:** Kateřina Burianová, Kristina Kolovrátková, Aneta Nováková, **fotograf:** Marcel Janík

DIVADELNÍ
HOBBLÍK

MINISTERSTVO
KULTURY

Přehlídka amatérských divadel HOBBLÍK A MUMRAJ! se koná za finančního přispění Jihomoravského kraje a Ministerstva kultury ČR a pod záštitou hejtmána Jihomoravského kraje Mgr. Michala Haška.

